

E számunk szerzői

- Ádám Tamás** (1954) – költő, szerkesztő, újságíró, Szederkény
- Albert-Lőrincz Márton** (1951) – költő, ny. egyetemi előadótanár, Marosvásárhely (Románia)
- Alföldy Jenő** (1939) – kritikus, irodalomtörténész, Kecskemét
- Babics Imre** (1961) – költő, szerkesztő, Bakonyszűcs
- Bakó Fegya** (1954) – rádiós szerkesztő-dramaturg, riporter, Budapest (Angyalföld)
- Baley Endre** (1962) – költő, író, Budapest
- Bánki Éva** (1966) – író, irodalomtörténész, tanár, Budapest
- Benkő Ildikó** (1966) – tanár, Budapest
- Bogdán László** (1948) – író, költő, Sepsiszentgyörgy (Románia)
- Boldogh Dezső** (Fülöp Gábor) (1967) – költő, kritikus, Budapest
- Búzás Huba** (1935) – költő, Veszprém
- Csáji László Koppány** (1971) – író, kulturális antropológus, Budapest
- Dániel Mária Magdolna** (1978) fotográfus, Várpalota
- Domokos Johanna** (1970) – irodalomtörténész, költő, műfordító, Budapest/Bielefeld (Németország)
- Elmer István** (1952) – író, szerkesztő, Budapest
- Erdélyi Z. János** (1947) – költő, író, műfordító, Szekszárd
- Esterházy Marcell** (1977) képzőművész, Párizs/Budapest
- Falcsik Mari** (1956) – költő, Budapest
- Füleki Gábor** (1980) – költő, középiskolai tanár, Dabas
- Garaczi László** (1956) – költő, író, drámaíró, műfordító, Budapest
- Géczi János** (1954) – költő, író, szerkesztő, Veszprém
- Györe Balázs** (1951) – író, költő, Budapest
- Hajós Eszter** (1990) – író, költő, zenész, Pilisvörösvár
- Halmi Tamás** (1975) – költő, irodalmár, Pécs
- Hegyi Zoltán Imre** (1967) – költő, kritikus, szlemmer, szerkesztő, Budapest
- Ircsik Vilmos** (1944) – író, műfordító, eszéista, Veszprém
- Jakab István** (1959) – tanár, Budapest
- Jámborné Balog Tünde** (1938) – festőművész, író, Makó
- Kállay Kotász Zoltán** (1969) – író, szerkesztő, Budapest
- Kelecsényi László** (1947) – író, film- és irodalomtörténész, Budapest
- Kicsi Sándor András** (1957) – nyelvész, esszéíró, Budapest
- Klein Krisztina** (1975) – szak- és filmfordító, Budapest.
- Lászlóffy Aladár** (1937–2009)
- Marton Árpád** (1972) – újságíró, konferanszié, költő, Szeged
- Mátyus Aliz** (1948) – író, szociológus, szerkesztő, Budapest
- Németh András** (1956) – költő, Budapest
- Németh Erzsébet** (1944) – költő, tanár, Budapest
- Norman Károly** (1948) – filozófus, csillagász, sportedző, író
- Ószabó István** (1952) – költő, drámaíró
- Pálffy Katalin** (1949) – szobrász, Budapest (Csepel)
- M. Pálffy Erika** (1977) – közgazdász, szakíró, műfordító, Budapest
- Pozsgai Zsolt** (1960) – drámaíró, rendező, Budapest
- Rott József** (1964) – író, Magyaregregy
- Saly Noémi** (1956) – irodalom- és Budapest-történész, Budapest
- Sári László** (1950) – tibetológus, író, műfordító, rádiós szerkesztő
- Simek Valéria** (1953) – költő, Bakonycsérnye
- Stanczik-Starecz Ervin** (1955) – író, műfordító, antropológus, tanár, Budapest

is hallani vélte. A többi szomszéd-zajlásról már nem is beszélve. Szerkesztett tehát egy újabb beadványt, és eltűntek a szomszédjai.

De az utcán még jártak az emberek, akik örömteli kacagással üdvözölték egymást és számoltak be a velük történekről. Immár némi türelmetlenséggel a szívében szerkesztett egy újabb beadványt, és pár napra rá eltűntek az utcáról az emberek. Ám ezzel még nem volt megoldva az élete. Távolról elhallatszott hozzá a tömeg fenyegető morgása. Szerkesztett tehát egy újabb beadványt, és városából eltűntek az emberek.

A tudat azonban, hogy máshonnan, a szomszéd városokból, de akár a nagyvilágból is, bárholon visszaterhetnek, nem hagyta nyugodni. Szerkesztett tehát egy beadványt, és nem kellett sokáig várnia arra, hogy a világból eltűnjenek az emberek.

Boldognak érezte magát. De a hajnal szokatlan és együgyű derűjével zavarta, a dél pedig azzal, hogy elvesztek a világból az árnyak, ráadásul akkor harangoztak a már régen programozott szerkezetekkel irányított harangok. Szerkesztett még egy beadványt, és a világból eltűntek a hajnalok és a delek. Maradtak a naplementék. Azokat nézte háromlábú suszterszékén ülve a kihalt város peremén az embertelen csöndben.

Boldognak érezte magát, teljesnek az életét. Akkor sem engedte magához közel a magányt, amikor egy vörös alkonyatban leemelve rózsájáról az üvegbúrárt, rózsáját elpusztulva találta a cserép földjére omolva. Kicsit érzékenyült ettől, de csak annyira, amennyire feltétlenül muszáj volt. Ösztönösen megérezte, bár tudása erről nem lehetett, hogy a rózsák akkor hálnak meg, amikor az ember már nem érti meg a beszédjüket. Nem érezte hibásnak magát benne.

Zalán Tibor

Suhai Pál (1945) – költő, tanár, Budapest

Szabó Palócz Attila (1971) – író, költő, újságíró, Budapest

Szakolczay Lajos (1941) – irodalom- és művészettörténész, kritikus, Budapest

Szalai Lajos (1947) – nyelvész, műfordító, Budapest

Száraz Miklós György (1958) – író, Budapest

Szénási Ferenc (1946) – műfordító, irodalomtörténész, Budapest

Szkok Iván (1944) – festőművész, szobrász, Budapest

Szörényi László (1945) – irodalomtörténész, kritikus, Budapest

Tallér Edina (1971) – író, újságíró, Budapest

Toót-Holló Tamás (1966) – író, szerkesztő, Budapest

Tóth Sándor (1939) – író, költő, újságíró, Budapest

Triceps (Lantos László) (1955) – éhezőművész, színházi rendező, performer, Budapest/Szabadka (Szerbia)

Ürmös Attila (1969) – író, költő, Budapest

Vörös István (1964) – költő, író, irodalomtörténész, Budapest

Wehner Tibor (1948) – író, művészettörténész, Budapest

Zalán Tibor (1954) – költő, író, drámaíró, Budapest

Zsávolya Zoltán (1968) – író, irodalmár, Budapest

Haza is húzó

„Ez a hely el nem tűri, / mi égi véset, / hidege már-már úri, / s düh s mélyütések. // Hely, már nem választható, / imádat: igen, / lappang pokolban lakó / szereteteiben.” (Babics Imre)

„A [dolmányos vérdudu] nem tud cirkálni, teleszkópját behúzza tartja, és gyötri a kíváncsiság, hogy ki is ő tulajdonképpen. Arra gondol, hogy ő Garaczi Laci, hever az ágyában, atomcirkálónak képzelet magát, és fél, hogy az ilyen gondolatokkal úgy jár, mint D’Annunzio teknősbékája, aki megbetegedett, annyi virágszirmot zabált.” (Garaczi László)

„Az ilyen játék így egyebek mellett arra is nagyon jó lehet, hogy bebizonyítsa: a konzervatív írói sors és világlátás egyáltalán nem zárja ki a derűs önreflexió képességét, azt a virgonc szellemi boldogulást, amit egyesek – teljesen indokolatlanul – a posztmodern-liberális írók kizárólagos sajátjának szeretnének tekinteni.” (Zsávolya Zoltán)

„Ha / az árnyékot nem kúpnak, hanem irányt / adó jelnek látjuk, nyilvánvaló, hol / van a lent, a fent, a Föld, a Nap, / a Nap s az út. Az elmélkedés / a halandó lelket az éjig repíti, / láthassa roppant méretét a / Napnak.” (Géczi János)

„Bármerre tartunk is a selyemúton oldalazva s a prémúton kapaszkodva, a sárkánylovam haja vihar, a hasa meg hajnalpirkadás. Köpönyegem rojtja szélroham, a gallérja meg jégzajlás. Szemem villanása rianás, érzekeim felajzása meg olvadás.” (Toót-Holló Tamás)

„Ágyban az étel, a kis- és nagydolog. A lemosás. Undorodnak, de mosás. Csimbókba ragadt bélsár. Bélsár. Szép szó. Büdös szar vagyok. Most tojik az isten kifelé.” (Jakab István)

Ára: 1000 Ft. Előfizetés: 6000 Ft.

Előfizethető személyesen valamennyi postán és a kézbesítőknél, a Magyar Posta Zrt.

(1) 303-3440-es faxszámán, a hirlapelofizetes@posta.hu e-mail-címen, valamint a szerkesztőségben.

A Napút elérhető az interneten: <http://www.naputonline.hu>

Számlaszám: OTP 11713005-20381185

A folyóirat támogatói:

